

Arrest

nr. 247 607 van 18 januari 2021
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat L. RECTOR
J. P. Minckelersstraat 164
3000 LEUVEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 26 juni 2020 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 mei 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 14 december 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 januari 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat L. RECTOR en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen heeft u de Irakese nationaliteit. U werd geboren op 1 juli 2001 en bent dus meerderjarig. U leefde uw hele leven in uw geboorteplaats Bagdad, voor het grootste deel in de wijk Al Jadida, maar in uw jeugd om een voor u onbekende redenen vier jaar in de wijk Al Gadir.

In 2015 verliet u Irak wegens de onveilige algemene levensomstandigheden. U reisde naar Zweden en vroeg er om internationale bescherming. Een beschermingsstatus werd u daar geweigerd, maar u mocht er wel blijven tot u meerderjarig was.

Rond uw 18de verjaardag verliet u Zweden en reisde u door naar België. U arriveerde in België omstreeks 13 augustus 2019 en vroeg er asiel aan op 14 augustus 2018. U verklaarde aanvankelijk Irak in 2019 verlaten te hebben omdat u homoseksueel was en door uw ouders verstoten zou zijn, maar gaf later toe dat u dat verhaal verzonnen had. Ook verklaarde u in België dat u minderjarig was, maar u gaf later toe al van voor uw vertrek uit Zweden meerderjarig te zijn.

U legde geen documenten neer ter staving van uw asielaanspraak.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofdte, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend.

Meer bepaald werd er u een voogd toegewezen die u bijstaat in het doorlopen van de asielprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van uw voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van uw verklaringen rekening gehouden met uw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in uw land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

U vroeg om een kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud van 11/02/2020. Deze kopieën van de notities van het persoonlijk onderhoud werden u ter kennis gebracht op 18/03/2020 en op 02/04/2020 stuurde uw voogd hierop een antwoord. Uit het antwoord van uw voogd blijkt dat hij geen opmerkingen op het gehoor zelf heeft, maar anderzijds niet in de mogelijkheid was contact met u op te nemen om over dit verslag te spreken. Het Commissariaat-generaal is zich bewust van de moeilijkheden die zich kunnen voordoen en die nog kunnen ontstaan in de context van maatregelen die door de huidige coronavirusepidemie worden gerechtvaardigd. Het Commissariaat-generaal is echter verplicht zo snel mogelijk een beslissing te nemen over uw verzoek om internationale bescherming. Bijgevolg heeft het Commissariaat-generaal, omdat u zich in een situatie van afzondering bevindt die u verhindert zich te laten bijstaan door externe partijen (maatschappelijk werker of andere vertrouwenspersoon, advocaat, tolk, enz.) om eventuele opmerkingen te maken, besloten een beslissing te nemen over uw verzoek om internationale bescherming, maar geen beroep te doen op de toepassing van artikel 57/5quater, § 3, vijfde lid, van de wet van 15 december 1980, om u de mogelijkheid te bieden uw eventuele opmerkingen te maken wanneer dat mogelijk is, en onder betere voorwaarden. U kunt dus alle opmerkingen maken die u nuttig acht in het kader van een eventueel beroep tegen deze beslissing bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Na een grondige analyse door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dient geconcludeerd te worden dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u in Irak een gegronde vrees dient te koesteren voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève of dat u er een reëel risico zou lopen op het lijden van algemene schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. De feiten die u aanhaalt zijn immers onvoldoende ernstig.

Vooreerst moet een opmerking worden gemaakt met betrekking tot uw aanvankelijke asielrelaas. U verklaarde op uw DVZ-interview dat u homoseksueel was, en dat u om die reden in 2019 als minderjarige Irak verliet (Vragenlijst DVZ, CGVS p. 9-10). Uit de Eurodac-resultaten bleek echter dat u uw land al veel eerder verlaten had: zo werden uw vingerafdrukken genomen in Bulgarije op 22 juli 2015, in Oostenrijk op 31 juli 2015, en in Zweden op 19 augustus 2015 (zie hit Eurodac). Wanneer u daarmee geconfronteerd wordt, houdt u aanvankelijk vol dat u nooit in die landen geweest bent en dat u pas in 2019 uit Irak bent vertrokken, maar nadat u de gelegenheid kreeg om te overleggen met uw voogd en advocaat gaf u toe dat u inderdaad al in 2015 uit Irak werd gestuurd door uw vader, wegens de algemene veiligheidssituatie. U verklaarde niet homoseksueel te zijn. Ook gaf u toe niet minderjarig te zijn (CGVS p. 12-14).

Met betrekking tot de ware reden voor uw vertrek uit Irak, namelijk een algemene vrees voor de veiligheidssituatie (CGVS p. 12), moet het volgende worden opgemerkt. U haalt twee veiligheidsincidenten aan die uw familie van nabij meemaakte. Zo zou uw vader jaren geleden, toen u nog klein was, ontvoerd geweest zijn door het Mehdileger. Echter bleek het Mehdileger de verkeerde voor te hebben: zij wilden eigenlijk iemand anders dan uw vader ontvoeren, en hadden zich van persoon vergist. Zodra deze vergissing duidelijk werd, liet het Mehdileger uw vader gaan, en verder werd uw familie niet persoonlijk gevisieerd (CGVS p. 16). Uit deze gebeurtenis kan dan ook geenszins worden besloten tot het bestaan in uw hoofde van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade.

U vertelt ook dat later, toen u al in Zweden was, er een explosie gebeurde toen uw vader in de buurt was: er ontplofte een wagen die niet ver van zijn wagen was. Daarbij raakte uw vader gewond (CGVS p. 16). Er is echter ook hier geen enkele indicatie dat uw vader daarbij persoonlijk werd gevisieerd, waardoor ook uit deze gebeurtenis niet kan worden besloten tot het bestaan in uw hoofde van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade.

Voorts haalt u uit eigen beweging geen enkele andere reden aan waarom u Irak verlaten heeft, noch een vrees die u daar zou dienen te koesteren. U stelt dat u vreest vermoord te worden, maar kan niet zeggen door wie of waarom u dat vreest (CGVS p. 18). Ook wanneer in het algemeen wordt gevraagd of er zaken zijn die voor u anders of moeilijk zouden zijn bij een eventuele terugkeer naar Irak, stelt u eenvoudigweg dat u er niet vrij zou zijn zoals hier en dat de cultuur en uw familie anders zijn, maar slaagt er niet in uit te leggen wat u bedoelt of welke eventuele vrees u daaraan zou verbinden. U stelt dat u er geen vrije meningsuiting zou hebben, maar kan geen zaken aanhalen waar u graag uw mening over zou uiten waarvan dat in Irak niet zou kunnen. U stelt dat het moeilijk zou zijn om naar uw familie terug te keren, maar kan ook hier geen concrete reden aanhalen waarom of wat er dan precies moeilijk zou zijn, en komt niet verder dan te stellen dat het bijvoorbeeld moeilijk is dat uw familie zou bepalen met wie u kan omgaan of om hoe laat u bijvoorbeeld thuis moet zijn (CGVS p. 18-19). Uit dergelijke vage opmerking over de maatschappij en uw familie kan niet besloten worden tot het bestaan in uw hoofde van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de conventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

In het algemeen kan wat dit betreft opgemerkt worden dat het inderdaad zo is, zoals uw voogd opmerkte, dat het gesprek een onverwachte wending genomen heeft, en dat u voorbereid was op vragen over uw verzonnen verhaal betreffende uw geaardheid, en dus niet voorbereid was om vragen te beantwoorden over de werkelijke reden van uw vertrek uit Irak of een eventuele werkelijke vrees die u daar zou koesteren. Het is echter voor de hand liggend dat u, indien u een andere reden zou hebben om niet naar Irak terug te willen, u daar minstens zelf van op de hoogte zou zijn, en dat u toch als absoluut minimum in staat zou zijn om deze vrees op een eenvoudige manier onder woorden te brengen. U kan echter niet één concrete reden aanhalen waarom u niet naar Irak terug zou kunnen keren. Het CGVS kan dan ook niet anders dan concluderen dat u niet aannemelijk gemaakt heeft dat u in Irak een gegronde vrees dient te koesteren voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève of dat u er een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Voor de volledigheid kan met betrekking tot uw religie het volgende worden opgemerkt. U stelt dat u wel gelovig bent, maar dat u niet praktiseert (u bidt en vast niet, en drinkt alcohol), en dat de islam sedert u in Europa bent niet langer is wat u zoekt (CGVS p. 15-16). U stelt misschien te zullen praktiseren als u terug zou keren naar Irak, maar benadrukt daarna keer op keer dat u nooit terug zal gaan (CGVS p. 17). U slaagt er niet in duidelijk te maken wat precies uw houding is ten opzichte van religie en het lijkt niet dat uw afkeer van islam voortkomt vanuit een diepgewortelde overtuiging.

Los daarvan haalt u überhaupt geen vrees aan met betrekking tot uw houding ten opzichte van religie, en blijkt dat u reeds in Irak opgevoed werd door ouders die ook niet praktiseerden, waardoor ook daaruit niet kan worden besloten tot het bestaan in uw hoofde van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Irak wordt het rapport **UNHCR International Protection Considerations with Regard to People Fleeing the Republic of Iraq van mei 2019** (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/5cc9b20c4.html> of <https://www.refworld.org/>) en de **EASO Country Guidance note: Iraq van juni 2019** (beschikbaar op https://www.easo.europa.eu/sites/default/files/Country_Guidance_Iraq_2019.pdf of <https://www.easo.europa.eu/country-guidance>) in rekening genomen.

Nergens in voornoemde UNHCR-richtlijnen wordt geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Irakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Irak, dienen de verzoeken om internationale bescherming van Irakezen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken verzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Irak.

In voormelde EASO Guidance Note wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EASO Guidance Note wordt er op gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Irak verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per provincie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een provincie; (v) het aantal burgerslachtoffers; en (vi) de mate waarin burgers ingevolgd het gewapend conflict de provincie ontvluchten.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Irak. Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Zowel uit de UNHCR richtlijnen, als uit de EASO Guidance Note komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Irak regionaal erg verschillend is. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Irak.

Om het geheel van bovenstaande redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad te worden beoordeeld. Dit gebied omvat de hoofdstad Bagdad en het omliggende gebied, inclusief het gedeelte van de Baghdad Belts gelegen in de provincie Bagdad, waaronder Tarmiya, Taji, Abu Ghraib, Sabaa al-Bour, Besmayah, Nahrwan, Mahmudiya, Yusufiya en Latifiya.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie het **EASO Country of Origin Report Iraq: Security situation van maart 2019**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_iraq_security_situation_20190312.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat deze grondig is gewijzigd sinds 2017. De toenmalige eerste minister al-Abadi verkondigde op 9 december 2017 dat het laatste stukje ISIL-territorium op Iraaks grondgebied was heroverd, en dat hiermee een einde was gekomen aan de grondoorlog tegen de terreurorganisatie.

De herovering van gebieden bezet door ISIL had een duidelijk voelbare impact op de veiligheidssituatie in Irak in het algemeen en de provincie Bagdad in het bijzonder. Het aantal dodelijke burgerslachtoffers is vanaf 2017 sterk beginnen dalen. In november 2018 rapporteerde UNAMI dat het aantal slachtoffers in 2018 het laagste was in zes jaar tijd. Ook het aantal geweldincidenten is sinds de overwinning op ISIL over de hele lijn teruggelopen. Deze trend hield heel 2018 aan. Verschillende bronnen bevestigen een algemene daling van het aantal veiligheidsincidenten in 2018 in vergelijking met 2017.

Uit de beschikbare informatie blijkt voorts dat de activiteiten van ISIL in Bagdad en de Baghdad Belts in 2018-2019 beperkt waren nadat het aanzienlijke verliezen had geleden in 2017. ISIL heeft wel nog actieve cellen in het noordelijke en westelijke gedeelte van de Baghdad Belts. Vanuit de gebieden waar het traditioneel steun heeft genoten, is ISIL nog steeds in staat om aanvallen uit te voeren in het stedelijk centrum van Bagdad.

ISIL bedient zich nog nauwelijks van gecombineerde militaire operaties met (zelfmoord)aanslagen en aanvallen door guerrillastrijders met infanteriewapens, maar kiest momenteel bijna uitsluitend voor een strategie van terreur door bomaanslagen. Aanvallen waarbij militaire tactieken worden gehanteerd zijn uitzonderlijk. Er vinden nog nauwelijks door ISIL gepleegde zware aanslagen plaats. ISIL is echter nog steeds in staat om kleinschalige aanvallen uit te voeren. Naast aanvallen gericht op specifieke doelwitten, waaronder de Iraqi Security Forces (ISF), het leger, de politie, en Popular Mobilization Units (PMU), vinden ook kleinschaligere aanslagen plaats. Ondanks de omvangrijke veiligheidsmaatregelen van politie, leger en milities maken deze aanslagen nog altijd slachtoffers onder de burgerbevolking. Het merendeel van deze aanvallen door ISIL vindt plaats in de Baghdad Belts, met name in de districten Tarmiya, Taji en Latifiya al is het aantal incidenten, en het aantal burgerdoden dat hierbij valt, nog steeds beperkt.

Het gros van het geweld dat in Bagdad plaatsvindt is echter niet langer toe te schrijven aan ISIL. Anno 2018-2019 is de belangrijkste trend in het geweld in Bagdad dat het bijna allemaal persoonlijk, doelgericht politiek of crimineel geweld betreft. Geweld tegen burgers wordt gebruikt om geld te verdienen, om personen die men als een buitenstaander, politieke tegenstander of behorend tot een andere etnie beschouwt weg te jagen. Dit geweld neemt de vorm aan van (politieke) intimidatie, afpersing, schietpartijen, berovingen, gewapende schermutselingen en doelgerichte moorden.

De hoofdstad en de hele provincie Bagdad bevinden zich onder controle van de Iraakse regering. De beveiliging van Bagdad geniet nog altijd een hoge prioriteit en een substantieel deel van het leger en de Federale Politie staat in voor de veiligheid van de hoofdstad. Het offensief dat ISIL vanaf juni 2014 in bepaalde delen van Irak voerde, heeft in Bagdad wel tot de mobilisatie van sjiiitische milities geleid. Deze prominent aanwezige sjiiitische milities - die officieel deel uitmaken van de ISF en onder de paraplu van de PMU werken - staan mee in voor de veiligheidscontroles en de ordehandhaving in Bagdad. Deze sjiiitische milities blijken op hun beurt evenwel, samen met criminele bendes en militieleden die op eigen initiatief handelen, voor een groot deel verantwoordelijk te zijn voor de meer individuele en doelgerichte vormen van geweld die er in Bagdad plaatsvinden, met name mishandelingen, ontvoeringen en moorden. Soennieten in Bagdad lopen een groter risico om slachtoffer te worden van sjiiitische milities dan sjiieten. Deze milities hebben door de militaire overwinning tegen ISIL verder aan invloed gewonnen, en wensen nu ook politiek kapitaal te slaan uit hun machtspositie. Zij zijn eveneens betrokken bij gewapende confrontaties tussen henzelf en de (andere delen van de) ISF. Dergelijke clashes vonden meerdere malen plaats in het centraal en oostelijk deel van Bagdad en wijzen op een mogelijke machtsstrijd tussen de Iraakse federale strijdkrachten (leger, federale politie, lokale politie) en PMU-troepen. De verschillende milities in Bagdad zijn ook verwickeld in een gewelddadige concurrentiestrijd waarbij ze elkaar bekampen.

Uit de beschikbare informatie blijkt derhalve dat een groot deel van het geweld dat er in de provincie Bagdad plaatsvindt, doelgericht van aard is.

Volledigheidshalve wijst het CGVS er op dat het EHRM in het arrest J.K. and Others v. Sweden van 23 augustus 2016 zijn standpunt omtrent de mogelijke schending van artikel 3 EVRM omwille van de veiligheidssituatie in Irak nogmaals heeft bevestigd. Het EHRM stelde dat, niettegenstaande de veiligheidssituatie in Irak verslechterd is sinds juni 2014, er geen internationale rapporten zijn die het Hof doen concluderen dat de veiligheidssituatie in Irak zo ernstig is dat de terugkeer van een persoon een schending van artikel 3 EVRM inhoudt. (EHRM, J.K. and Others v. Sweden, Application no. 59166/12, van 23 augustus 2016, §110-111). Daar de veiligheidssituatie sindsdien opmerkelijk verbeterd is, is deze beoordeling van het EHRM anno 2019 nog steeds geldig.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad nog steeds complex, problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Als een uit Bagdad afkomstig Irakese verzoeker omwille van zijn of haar specifieke profiel bescherming nodig heeft, wordt die dan ook verleend. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het blind geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Bagdad in uw hoofde dermate verhogen dat er moet worden aangenomen dat u bij een terugkeer naar Bagdad een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Bagdad. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

Verzoekschrift en stukken

2.1. Voorafgaand wijst verzoeker op de definitie van een vluchteling in de zin van artikel 1, A, lid 2 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953. Daarnaast licht hij de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet toe.

Inzake de vluchtelingenstatus zet verzoeker het volgende uiteen:

“1. Vooreerst dient opgemerkt dat verweerster de afkomst van verzoeker niet in vraag stelt. Zij neemt met andere woorden zonder enig probleem aan dat verzoeker wel degelijk afkomstig is uit IRAK.

Dat hij geboren is op 1 juli 2001 en IRAK in 2015 verlaten heeft, wordt ook voor waar aangenomen. Dit houdt in dat vaststaat dat verzoeker BADGDAD in 2015, dus op 14-jarige leeftijd (!), verliet. Het was ook in die periode dat hij alleen (!) toekwam in EUROPA.

Verzoeker was op zichzelf aangewezen.

Verzoeker diende een verzoek om internationale bescherming in in ZWEDEN. Hij vertelde de waarheid. Meer bepaald verwees hij naar de ontvoering van zijn vader en de moeilijke en onveilige levensomstandigheden in IRAK. Het verzoek om internationale bescherming van verzoeker werd desalniettemin afgewezen.

Omdat verzoeker op dat moment nog heel erg jong was, werden er door de Zweedse immigratiediensten geen stappen ondernomen om hem van het grondgebied te verwijderen. Hij kreeg de boodschap dat zijn aanwezigheid zou worden gedoogd totdat hij meerderjarig werd.

Verzoeker ging af op de aanbevelingen die hij kreeg van andere leden van zijn gemeenschap. Hij wist niet beter. Hij kreeg het advies om elders in EUROPA een nieuw verzoek om internationale bescherming in te dienen en dan in het kader van dat nieuwe verzoek te vertellen dat hij minderjarig en homoseksueel is. Ook gaf men hem de raad om te liegen over de periode waarin hij IRAK had verlaten. Meer bepaald moest hij aangeven dat hij nog maar recent naar EUROPA was vertrokken.

Zo geschiedde.

2. Bij zijn aankomst in BELGIË loog verzoeker, zoals gepland, over zijn leeftijd, vertrekdatum en seksualiteit.

Met het feit dat de vingerafdrukken die hij al in 2015 had moeten geven in verschillende landen zichtbaar zouden zijn voor de onthaalstaat, hield hij geen rekening. Dat was iets wat hij totaal niet had voorzien.

Toen hij geconfronteerd werd met deze informatie was hij dan ook erg van slag, zoals ook blijkt uit de notities van het persoonlijk onderhoud. Aanvankelijk hield hij voet bij stuk, maar het was duidelijk dat het hem begon te dagen dat zijn relaas kant noch wal raakte.

Er volgde effectief een overleg tussen verzoeker, zijn raadsman en zijn voogd, waarbij verzoeker schoorvoetend diende toe te geven dat zijn relaas niet klopt, dat hij had gelogen. Hij was erg aangedaan en schaamde zich.

Na een overleg van 20 minuten werd het persoonlijk onderhoud hervat, maar verzoeker voelde zich duidelijk niet optimaal. Hij raakte niet uit zijn woorden en trok zich terug in zichzelf. Op meerder vragen antwoorden hij "Ik weet het niet", gewoonweg omdat hij overdonderd werd door de vragen die hem werden gesteld.

[...]

Zijn raadsman heeft hier bij het einde van het persoonlijk onderhoud ook een opmerking over geformuleerd:

[...]

3. Omtrent de incidenten die de aanleiding waren van zijn vertrek uit IRAK stelde verzoeker het volgende:

[...]

Om meer details aangaande deze incidenten werd niet gevraagd.

Nochtans is het bijvoorbeeld relevant te weten dat de vader van verzoeker persoonlijk gevisieerd werd tijdens de bewuste explosie. De bom was namelijk effectief voor hem bedoeld. Aangezien verzoeker een ander relaas had voorbereid met zijn raadsman en voogd hebben zij ook niet de kans gehad om in te grijpen op dit punt en de protection officer te vragen om verder uit te spitten wat er die dag precies was gebeurd.

4. Verder vertelde verzoeker over zijn moeilijke relatie met zijn ouders - met wie hij ondertussen al jaren geen contact meer heeft - en de mentaliteitswijziging die hij heeft ondergaan door zijn jarenlange verblijf in EUROPA:

[...]

Verzoeker is bang voor wat hem te wachten staat bij een eventuele terugkeer naar IRAK. Hij heeft geen contact meer met zijn familie en weet dus ook niet of zij nog bereid zullen zijn om hem op te vangen en te ondersteunen. Aangezien er al jarenlang geen contact meer is tussen verzoeker en zijn familie, is de kans meer dan reëel dat hij er alleen zal komen voor te staan.

Wanneer hij zal terugkeren naar BAGDAD zal hij zich moeten aanbieden bij de veiligheidsdiensten:

"Security is still a threat. In Baghdad returnees are asked to make themselves known to the security forces so as to ensure that areas of return are routinely patrolled and kept secure - but "despite increased protection efforts however, there were several episodes of violence targeting Baghdad returnees during the past month, including murders of entire returnee families. Some families were forced back into displacement out of fear." (IOM, "Emergency Needs Assessments," 1 November 2008 Monthly Report. See also Corinne Reilly, "Iraqis are being attacked and killed for returning to their homes," McClatchy Washington Report, 13 October 2008 [...])

Hij zal dan onmiddellijk stoten op vooroordelen en achterdocht omwille van zijn terugkeer uit EUROPA:

De vraag gaat zijn of hij er opnieuw zal kunnen aarden. De cultuur, samenleving en regels zijn er zo anders dan hier in EUROPA dat verzoeker terecht vreest voor zijn recht op vrije meningsuiting, beleving van zijn geloofsovertuiging etc.

Als ongelovige zal verzoeker alleszins een verhoogd risico lopen".

In verband met dit laatste verwijst verzoeker naar algemene informatie.

Inzake de subsidiaire bescherming verwijst verzoeker naar hetgeen hij hierboven heeft uiteengezet, stelt hij dat verweerder "artikel 38/4 van de Vreemdelingenwet" schendt waar hij stelt dat Bagdad stabiel en veilig zou zijn, wijst hij op de vele incidenten in de Bagdad-regio en haalt hij het EASO-rapport aan. Verzoeker besluit dat de situatie in Irak uiterst volatiel blijft en waarschijnlijk bijzonder snel zal veranderen en dat er dan ook ernstige redenen zijn om aan te nemen dat verzoeker bij terugkeer een reëel risico loopt om ernstige schade te lijden.

2.2. Bij zijn verzoekschrift voegt verzoeker volgende stukken:

"De overlijdensakte van zijn vader (origineel beschikbaar), en Diens handelaarsbadge (kopie)
De enveloppe waarmee hem deze documenten werd opgestuurd door zijn moeder."

- 2.3. Bij aanvullende nota van 23 december 2020 brengt verweerder een update van de veiligheidssituatie in Bagdad ter kennis die gebaseerd is op volgende documenten (middels URL's):
- UNHCR International Protection Considerations with Regard to People Fleeing the Republic of Iraq van mei 2019;
 - EASO Country Guidance note: Iraq van juni 2019;
 - EASO COI Report Iraq - Security situation van maart 2019;
 - EASO Country of Origin Report Iraq: Security situation van oktober 2020;
 - COI Focus Irak – veiligheidssituatie in Centraal- en Zuid-Irak van 20 maart 2020.

2.4. Verzoekende partij legt ter terechtzitting een aanvullende nota neer die eerder per fax aan de Raad werd verstuurd.

Middels de ter zitting neergelegde aanvullende nota worden volgende stukken neergelegd:

- 1) Foto's van de aanslag op de vader van verzoeker (fotokopieën);
- 2) Overlijdensakte vader, reden overlijden 'terroristische aanslag' (origineel en fotokopie);
- 3) Handelaarsbadge vader (fotokopie);
- 4) Enveloppe DHL (origineel en fotokopie).

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De uitvoerige opsomming van wetsbepalingen, rechtspraak en landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoeker nood heeft aan internationale bescherming.

4. Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikelen 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M., pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast.

Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staaft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

5. De bestreden beslissing motiveert op omstandige wijze dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij in Irak een gegronde vrees dient te koesteren voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève.

De elementen van deze motivering zijn de volgende:

- de feiten die verzoeker aanhaalt zijn onvoldoende ernstig;
- verzoeker bracht aanvankelijk een leugenachtig relaas aan – met name dat hij homoseksueel was en Irak in 2019 als minderjarige verliet – maar gaf na confrontatie met de Eurodac-resultaten en na overleg met zijn voogd en advocaat toe dat hij al in 2015 wegens de algemene veiligheidssituatie door zijn vader uit Irak werd gestuurd, dat hij geen homoseksueel is en dat hij niet minderjarig is;
- uit verzoekers verklaringen aangaande de twee veiligheidsincidenten die zijn familie van nabij meemaakte, kan niet blijken dat zijn familie hierbij persoonlijk gevisieerd werd;
- verzoeker legt vage verklaringen af aangaande de cultuur, de maatschappij, zijn familie en het gebrek aan vrije meningsuiting, maar weet zijn vrees hieromtrent geenszins te concretiseren;
- hoewel het gesprek inderdaad een onverwachte wending nam en verzoeker niet voorbereid was om vragen te beantwoorden over de werkelijke reden van zijn vertrek uit Irak of een eventuele werkelijke vrees die hij daar zou koesteren, is het vanzelfsprekend dat verzoeker, indien hij een andere reden zou hebben om niet naar Irak terug te willen, hij daar minstens zelf van op de hoogte zou zijn en dat hij in staat zou zijn om deze vrees onder woorden te brengen, wat niet het geval is;
- volledigheidshalve wordt opgemerkt dat verzoeker er niet in slaagt zijn houding ten opzichte van religie duidelijk te maken en lijkt het niet dat zijn afkeer van islam voortkomt vanuit een diepgewortelde overtuiging;
- hoe dan ook haalt verzoeker geen vrees aan met betrekking tot zijn houding ten opzichte van religie en blijkt dat hij in Irak werd opgevoed door ouders die ook niet praktiseerden.

6. Inzake zijn leugenachtige verklaringen geeft verzoeker in zijn verzoekschrift aan dat hij afging op de aanbevelingen die hij kreeg van andere leden van zijn gemeenschap. Verzoeker is echter zelf verantwoordelijk voor zijn verklaringen. Zijn verwijzing naar slechte raadgevingen kan zijn gebrek aan medewerking en het nalaten de waarheid te vertellen niet verschonen, te meer nu verzoeker tevens van bij de aanvang van de gehoren uitdrukkelijk en herhaaldelijk werd gewezen op het belang de waarheid te spreken. Er kan slechts worden vastgesteld dat verzoeker pas na confrontatie met objectieve vaststellingen die strijden met zijn verklaringen (Eurodac-resultaat) en na overleg met zijn advocaat en voogd de waarheid vertelde. De Raad stipt tevens aan dat verzoeker ten tijde van de indiening van zijn verzoek om internationale bescherming in België reeds meerderjarig was.

Waar in het verzoekschrift nog wordt betoogd dat verzoeker, nadat hij had toegegeven dat zijn relaas gelogen was, niet uit zijn woorden geraakte, zichzelf terugtrok en overdonderd was, wordt er in de bestreden beslissing terecht op gewezen dat verzoeker, indien hij een andere reden zou hebben om niet naar Irak terug te willen, daar minstens zelf van op de hoogte zou zijn en dat hij in staat zou zijn om deze vrees onder woorden te brengen, wat niet het geval is.

Verweerder kan worden bijgetreden waar hij stelt dat verzoeker niet één concrete reden kon aanhalen waarom hij niet naar Irak terug zou kunnen keren. Nochtans kan van iemand die verzoekt om internationale bescherming, zelfs indien hij zich overdonderd voelt, redelijkerwijs worden verwacht dat hij bekend is met fundamentele elementen als de reden van zijn vervolging en deze dan ook – minstens summier – kan toelichten, *quod non*. Te dezen kan worden opgemerkt dat de asielpcedure voor elke asielzoeker hoe dan ook in meerdere of mindere mate stresserend is. Dit is echter geen aannemelijke verklaring voor verzoekers onwetendheid aangaande zijn eigen asielmotieven.

7. Verzoeker hekelt dat hem tijdens het persoonlijk onderhoud niet om meer details werd gevraagd aangaande de incidenten en stelt dat zijn vader persoonlijk geïdoleerd werd tijdens de bewuste explosie en dat de bom voor hem bedoeld was. Uit lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt – in tegenstelling tot wat verzoeker voorhoudt – dat de dossierbehandelaar wel degelijk om meer details heeft gevraagd aangaande de incidenten in Irak waarbij verzoekers familie/vader betrokken was en dat verzoeker aldus de mogelijkheid had dit toe te lichten (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 16, p. 18). De Raad wijst erop dat het in de eerste plaats aan verzoeker is om het objectieve en ernstige karakter van zijn voorgehouden vrees voor vervolging dient aannemelijk te maken. Verweerder kon op basis van verzoekers verklaringen volstaan met de vaststelling dat er geen enkele indicatie is dat verzoekers vader bij de bomaanslag persoonlijk werd geïdoleerd. Indien dit wel het geval is, dan kon immers redelijkerwijs worden verwacht dat verzoeker dit had aangegeven tijdens het persoonlijk onderhoud. De Raad stelt bovendien vast dat verzoeker in het verzoekschrift weliswaar aangeeft dat zijn vader persoonlijk geïdoleerd werd bij de bomaanslag, doch dit niet in het minste toelicht, zodat dit niet meer dan een louter blote bewering betreft.

De loutere verwijzing in het verzoekschrift naar de mentaliteitswijziging die verzoeker heeft ondergaan door zijn jarenlange verblijf in Europa, kan geen afbreuk doen aan de vaststellingen in de bestreden beslissing dat verzoeker zijn vrees hieromtrent niet weet te concretiseren. Waar verzoeker stelt dat hij geen contact meer onderhoudt met zijn familie in Irak en dus ook niet weet of zij nog bereid zullen zijn om hem op te vangen en te ondersteunen, blijkt nochtans uit de bij het verzoekschrift neergelegde *“enveloppe waarmee hem deze documenten werd opgestuurd door zijn moeder”* dat hij nog steeds in contact staat met zijn moeder. Verzoeker maakt dan ook niet aannemelijk dat hij geen contact met zijn familie meer heeft, laat staan dat zij niet meer bereid zouden zijn hem op te vangen in Irak.

Verzoeker betoogt verder dat hij zich bij terugkeer naar Bagdad zal moeten aanbieden bij de veiligheidsdiensten en verwijst dienaangaande naar algemene landeninformatie. Deze informatie is van louter algemene aard, dateert uit 2008 en heeft geen betrekking op verzoekers persoon. Bijgevolg volstaat deze informatie niet om aan te tonen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst daadwerkelijk dreigt te worden geïdoleerd of vervolgd. Verzoeker dient de aangevoerde vrees voor vervolging *in concreto* aannemelijk te maken en blijft hier in gebreke.

8. Ook waar verzoeker algemene informatie aangaande atheïsme in Irak bijbrengt, kan dit niet volstaan om aan te tonen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst daadwerkelijk dreigt te worden geïdoleerd of vervolgd omwille van zijn geloofsovertuiging. Verzoeker dient de aangevoerde vrees voor vervolging *in concreto* aannemelijk te maken en blijft hier, gelet op de pertinente vaststellingen in de bestreden beslissing, in gebreke.

9. Bij het verzoekschrift voegt verzoeker fotokopieën van de overlijdensakte van zijn vader en diens handelaarsbadge. Middels een aanvullende nota, neergelegd ter zitting, brengt verzoeker deze stukken opnieuw bij, voorzien van een vertaling. Verzoeker legt ter zitting tevens de originele overlijdensakte van zijn vader, foto's van de aanslag op zijn vader en de originele DHL enveloppe neer.

Vooreerst dient hernomen dat verzoekers moeder hem deze documenten via DHL opstuurde vanuit Irak, hoewel verzoeker zowel tijdens zijn persoonlijk onderhoud als in het verzoekschrift voorhoudt dat hij geen contact meer onderhoudt met zijn familie. De Raad stelt derhalve vast dat verzoeker wel degelijk nog contact heeft met zijn moeder. Gelet op het feit dat verzoeker nog in contact staat met zijn familie in Irak, kan niet worden ingezien dat hij heeft nagelaten te vermelden dat zijn vader in 2017 zou overleden bij een terroristische aanslag. Zijn nalatigheid om melding te maken van dit essentieel element doet manifest afbreuk aan de waarachtigheid ervan.

Bovendien hebben deze documenten sowieso relatief weinig bewijswaarde, gezien de grootschalige documentenfraude in Irak (zie COI Focus Irak – Corruptie en documentenfraude van 12 juli 2019, toegevoegd aan het administratief dossier).

Dit geldt uiteraard voor de overlijdensakte van verzoekers vader, mede in aanmerking genomen dat hij nooit melding maakte van het overlijden van zijn vader in 2017.

Bovendien hebben documenten enkel een ondersteunende werking, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zichzelf vermogen documenten evenwel niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielrelaas te herstellen. Uit bovenstaande blijkt dat verzoeker er middels zijn verklaringen niet in geslaagd is aannemelijk te maken dat zijn vader (of hijzelf) het doelwit uitmaakte van een persoonsgerichte vervolging. De bijgebrachte stukken kunnen geenszins aantonen dat verzoeker persoonlijk zou worden geïsoleerd in geval van terugkeer naar Irak. Uit de foto's van een persoon na een aanslag en van een uitgebrande auto kan niet worden afgeleid dat dit betrekking heeft op verzoekers relaas.

De werkbadge wordt zowel bij het verzoekschrift als de aanvullende nota neergelegd in de vorm van een fotokopie, zodat hieraan, gelet op de manipuleerbaarheid van kopieën, geen authenticiteitswaarde kan worden gehecht. Hoe dan ook toont deze badge louter aan dat verzoekers vader werkzaam was als handelaar, wat niets toevoegt aan verzoekers asielrelaas.

10. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoeker het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

11. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Inzake de subsidiaire bescherming op grond van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet verwijst de Raad integraal naar de omstandige motivering in de bestreden beslissing en de beschikbare informatie, zoals deze ook blijkt uit de update van verweerder ingevolge de aanvullende nota van 23 december 2020, waaruit blijkt dat er actueel voor burgers in Bagdad geen reëel risico is op ernstige schade in de zin van voormelde bepaling van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker stelt in zijn verzoekschrift dat de situatie in Irak uiterst volatiel blijft en waarschijnlijk bijzonder snel zal veranderen en dat er dan ook ernstige redenen zijn om aan te nemen dat verzoeker bij terugkeer een reëel risico loopt om ernstige schade te lijden. Hij brengt echter geen elementen bij waaruit kan blijken dat de beschikbare informatie niet correct zou zijn of dat de commissaris-generaal hieruit de verkeerde conclusies, mede gelet op de inhoud van de aanvullende nota, zou hebben getrokken.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar het land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien januari tweeduizend eenentwintig door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS